

SCHEMAT REAGOWANIA

Jeśli spotkasz się z niepokojącymi oznakami w zachowaniu dziecka, dobrą praktyką będzie postępowanie zgodnie z przedstawionym schematem.

ROZWAŻENIE możliwości krzywdzenia oznacza, że krzywdzenie stanowi jedno z możliwych wyjaśnień niepokojących oznak.

PODEJRZENIE oznacza wysokie spostrzegane prawdopodobieństwo krzywdzenia, przy jednoczesnym braku dowodów na to, że dziecko było krzywdzone.

> I. Słuchaj i obserwuj

Weź pod uwagę całościowy obraz dziecka i jego sytuacji. Do źródeł informacji, które mogą być w tym pomocne, należą:

- informacje na temat wcześniejszych zdarzeń/doświadczeń (historia);
- zgłoszenie krzywdzenia lub informacje ujawnione przez dziecko bądź osoby trzecie;
- wygląd i zachowanie dziecka.

> III. ROZWAŻAJ możliwość krzywdzenia

Jeśli jakiś niepokojący sygnał skłania Cię do wzięcia pod uwagę możliwości krzywdzenia, to:

a) Poszukaj innych oznak krzywdzenia w historii dziecka, w jego wyglądzie i zachowaniu lub w interakcjach pomiędzy rodzicem/opiekunem a dzieckiem - teraz i w przeszłości.

b) Wykonaj przynajmniej jedną z poniższych czynności:

- porozmawiaj o swoich obawach z bardziej doświadczonym współpracownikiem, albo z wyznaczonym profesjonalistą zajmującym się ochroną dzieci*;
- * możesz skonsultować się również ze specjalistą w Stowarzyszeniu – dane teleadresowe poniżej;
- zbierz dodatkowe informacje od innych instytucji lub specjalistów, skontaktuj się z Zespołem Interdyscyplinarnym (tel [32] 296 22 01);
- zaplanuj ponowny kontakt z rodziną/dzieckiem w odpowiednim terminie, aby sprawdzić, czy będą u niego występowały te same lub nowe niepokojące oznaki.

Na każdym etapie tego procesu poziom zaniepokojenia może ulec zmianie i doprowadzić do wykluczenia krzywdzenia lub powzięcia podejrzenia krzywdzenia.

> II. Poszukuj wyjaśnienia

Poproś rodzica/opiekuna i samo dziecko o wyjaśnienie każdego urazu lub niepokojącego sygnału. Zrób to w sposób otwarty i obiektywny. Wyjaśnienie należy uznać za niezadowolające, jeżeli jest mało prawdopodobne, nieadekwatne lub niespójne, tzn.:

- nie przystaje do wyglądu i zachowania dziecka,
- do jego normalnych zajęć, do jego wieku lub poziomu rozwoju;
- relacja dziecka jest niezgodna z wyjaśnieniem udzielonym przez rodzica lub opiekuna;
- wyjaśnienia rodziców lub opiekunów są sprzeczne;
- występują niezgodności między wyjaśnieniami udzielonymi w różnym czasie.

Uwaga: W dokumentacji zanotuj dokładnie wszystko to, co zostało zaobserwowane i usłyszane, a także kiedy i od kogo. Zapisz, dlaczego informacje te stanowią powód do niepokoju.

> IV. PODEJRZEWAJ krzywdzenie

Jeśli jakiś niepokojący sygnał lub rozważenie możliwości krzywdzenia skłoni Cię do powzięcia podejrzenia krzywdzenia, zgłoś dany przypadek Zespołowi Interdyscyplinarnemu.

> V. Wyklucz krzywdzenie

Wyklucz krzywdzenie dziecka, jeśli znaleziono zadowolające wyjaśnienie niepokojącej oznaki. W podjęciu takiej decyzji może pomóc rozmowa z bardziej doświadczonym profesjonalistą lub informacje dodatkowe zebrane podczas oceny sytuacji dziecka (w procesie rozważania możliwości krzywdzenia).

Uwaga: Zanotuj informacje na temat wszystkich podjętych działań oraz ich efektów.

Jeśli podejrzewasz, że Twoje dziecko lub dziecko, z którym pracujesz doświadczyło trudnych zdarzeń lub jeśli wiesz, że jest świadkiem lub ofiarą przemocy możesz bezpłatnie skorzystać z naszego wsparcia.

Sosnowiec

MOC WSPARCIA

Stowarzyszenie Moc Wsparcia
Centrum Profilaktyki i Psychoterapii Więzi

ul. Będzińska 6, 41-200 Sosnowiec
(wejście od strony klatek schodowych)

tel. 507 744 924
kontakt@moc-wsparcia.pl